

1281, 2
~~498~~ 9

DISQVISITIO TERTIA
DE
GENVINO FONTE
DISTINCTIONIS INTER
FOETVM ANIMATVM ET INANIMATVM
IN NEMESI CAROLINA ART. CXXXIII.

PROGRAMMA

QVO

PRAENOBILISSIMI AC DOCTISSIMI
CANDIDATI

PAVL. LVDOV. FERDIN. EBER

IENENSIS

DISPVATIONEM INAVGVRALEM

DE

PROBATIONE CESSIONIS LEGI
ANASTASIANAE REPVGNANTIS

D. XIII. IAN. CIOICCLXXXI.

INSTITVENDAM

INDICIT

CAROL. FRIDER. WALCHIVS, D.

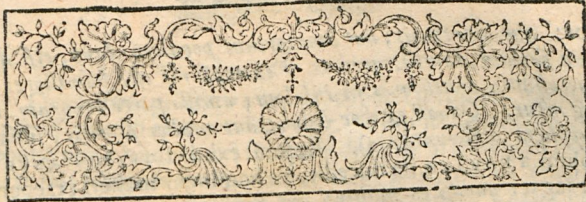
ORD. IVRISCONS. H. T. PRODECANVS.

I E N A E
E X O F F I C I N A S T R A V S S I I,

DISCIPLINAE IURIS
CIVILIS
INSTITUTIONUM
ET
PRINCIPALIS
ARTIS
PROLEGOMENA
A
CANDIDATO
CAROL. ERBER. WALCHIVS, D.
DIPLOMATICO-LEGALIUM
DE
PROLEGOMENIS LEGIS
AUSTRIACAE
INSTITUTIONUM
INDICIT
CAROL. ERBER. WALCHIVS, D.
OFFICINA STAVSIA

QVAE adhuc de distinctione inter foetum animatum atque inanimatum a CAROLO V. adhibita tradidi, abunde, vti spero, docent, Romanos infanti in matris utero latenti, locum inter homines nunquam concessisse ideoque nec eorum ex legibus deriuandum esse discrimen, quod ipsis profus sit incognitum; priusquam tamen illorum praecepta derelinquam, merito promisso meo satisfacere ac recepto atque ostendo, nec PAVLLVM quidquam aliud statuere loco satis illustri. Delibatus est ex libro quinto illius operis, quod benigniore fortuna ex parte ad nos peruenit 1); simul tamen inter fontes digestorum locum haud infimum tenuit 2) eamdemque ob causam verba eius, ad quae prouocare solent aduersarii, tam in fragmentis iurisprudentiae anteiustinianae; quam in ipsis modo memoratis deprehenduntur digestis. In ipso libro sententiarum ita proferuntur:

A 2

tur:

1) *libr. v. tit. XXIII. §. 14. in iurisprud. Anteiustiniana* ANTON.

SCHVLTINGII, p. 509.

2) *L. 38. §. 5. D. de poenis.*

tur: qui abortionis; aut amatorium poculum dant, etsi dolo non faciant, tamen, quia mali exempli res est, humiliores in metallum, honestiores in insulam, amissa parte honorum, releguntur. Quodsi ex hoc homo; aut mulier perierit, summo supplicio adficiuntur 3). Eadem exhibet TRIBONIANVS et solum a PAVLLO ita discedit, vt hominem mulieri praeponat ac legat: quodsi eo mulier; aut homo perierit, summo supplicio adficiuntur. Quum is plane hospes esset ac peregrinus in iure Romano, quem fugeret, lege Cornelia de scariis ac veneficis vitae ciuium fuisse prospectum, quibus isto tempore insidiae innumerae interitum minarentur 4): sciendum est, PAVLLVM in iis, quae proxime antecedunt, quid celeberrima hac in lege sit sancitum, exponereatque curate omnes sceleratos homines nominare, qui poenae ibi adscriptae sint subiecti quive illam haud mereantur. Refert horum in numerum eos, qui abortionis aut amatorium poculum praebent; tantum tamen abest, vt illis impunitatem dandam censeat; vt distinguendum potius puter, vtrum flagitio ipsorum mulier; aut homo perierit; an hoc haud contigerit eosue, si prius accidat, summo supplicio adficiendos credat.

3) ita verba haec exhibet ANT. SCHVLTINGIVS in iurisprud. Ant. Justinianaep. 510. IAC. autem CVIACIVS in rara illa editione PAVLI receptarum sententiarum, quae Parisiis C1C1DLVIII. lucem adspexit, verba profert, vti in digestis leguntur.

4) HENR. PETR. STIER ad legem Cornelianam de scariis et de ve.

nesciis, Lugduni, C1C1DC LXXXV. BERN. HENR. REINOLDVS in exercit. ad constit. Legis Corneliae de scariis cum Aquila in eius opusculis, a 10. FR. IVGLERO editis, p. 654. FRANC. ERVING diff. ad legem Cornelianam de scariis et veneficis, Lugduni, C1C1DCXXII. ac SIMON. PETR. GASSER ad legem Cornelianam de scariis, Halae C1C1DCXXIX.

II.

Quum haec profert PAVLLVS, opponit hominem mulieri et per id crucem interpretibus figit. Non id negandum est ideoque nec mirum, quid sit, quod diuersas in sententias distracti sint homines litterati atque alius alio curatius eruere studuerit, quid sub homine sit intelligendum. Quantum scio, primus fuit, qui laborem hunc in se susceperit IAC. CVIACIVS 5). Animaduertit, feminam proprie non esse hominem eumque in finem ad verba illa PAVLLI prouocat. Quum per id haud obscure docet, sub homine masculinum esse intelligendum: MARQVARD. FREHERVS 6) existimat, iurisconsultum hoc loco hominis nomine foetum designare. Ab illo profus alienus est SCIPIO GENTILIS 7), eandemque in sententiam discedit ZACH. HVBERVS 8), neque aliud dicendum est de FOPPIO AB AEZEMA 9). Haesitare quidem initio videtur et solum refert, quorundam ex sententia hominem hoc loco masculinum esse; sed paullo post coniecturam argumento muniendam censet nouo eoque, quod risu est dignum, quum is ad ius canonicum prouocat atque ex eo demonstrat, quod femina non facta sit ad imaginem dei 10). Si ea, quae hoc de loco tradunt CAR. HAN. FABROTVS 11) atque ANTON. SCHVLTINGIVS 12), paullo curatius per-

A 3

5) *libr. VI. obseruat. atque emend. cap. 21. p. 177. ed. VHLII.*

6) *libr. I. verisimilium cap. 17. tom. I. thesaur. iuris Romani EVER. OTTONIS p. 583.*

7) *parergorum ad pandectas, libr. I. cap. III. tom. IIII. thesaur. Ortoniani p. 1275.*

8) *dissert. libr. III. diff. VII. cap. 2. p. 571.*

9) *dissert. iuris civilis libr. I.*

cap. 9. tomo I. thesaur. iuris civilis ac canonici GERH. MEERMANNI p. 810.

10) *cap. 13. quaest. V. causs. 33.*

11) *ex. v. tom. III. thes. iuris Romani EV. OTTONIS p. 1196.*

12) *not. ad. Paul. libr. v. tit. XXIII. 14. in iurisprud. Anteiustiniaca ANTON. SCHVLHINGII p. 510.*

pendimus, illos iterum aliam in classem scribendos esse videmus, quum homines ad poculum amatorium referri putant ideoque eos memorari statuunt, quod maribus aequae ac feminis illud praebere possit; 10. autem IAC. WISSENBA-
CHIVS 13) cum quibusdam aliis, hominem hoc loco *foe-
tum animatum* denotare, persuasum habet.

III.

ETSI ii, qui hoc loco sub nomine *hominis* marem intelli-
gunt, argumenta proferre soleant, quibus multum inesse videtur
roboris; eam tamen vim haud habent, ut ipsorum in partes di-
fcedam atque defectam a sententia, quam alibi adopraui. An-
te omnia merito perpendere debemus, in iure Romano haud
interesse, vtrum maris; an feminae internecio sit facta; neque
seuerius puniri homicidium in masculino perpetratum. Loqui-
tur itaque ipsa lex Cornelia solum de hominibus, quumque
SVLLA haud ignoraret, sub iis mares aequae ac feminas conti-
neri, superfluum ipsi videtur, cuiuslibet sexus nominatim
mentionem facere. Seruauit nobis ipsa eius verba VLPIA-
NVS sequenti modo: 14) *Cupite primo, inquit, legis Corne-
liae de sicariis canetur, ut is praetor iudexue quaestionis
cui forte obuenerit quaestio de sicariis eius quod in vrbe Roma
propius mille passus factus sit, uti quaerat, cum iudicibus
qui ei ex lege sorte obuenerint, de capite eius, qui cum telo am-
bulauerit hominis necandi furtiue faciendi causa hominemue
occiderit, cuius id dolo malo factum fuerit. Iacet legisla-
tor duplici modo occasionem habuerit animaduertendi, ea,
quae*

13) exerc. in pan. lectas diff XXXI.
§. 5. p. 997.

14) protulit haec VLPIANVS
libr. VII. de officio proconsulis sub

tit. de sicariis et veneficiis. Verba
eius nobis conseruauit auctor colla-
tionis legum Romanarum et mosaica-
rum tit. I. §. 3. p. 178. ed. 10.
CANNEGITER.

quae tradit, tam de maribus; quam feminis occisis valere: id tamen haud facit seque satis euidenter declarasse putat mentem suam, quum vocabulum *hominis* adhibet: quid vero aliud coniciendum est de PAVLLO nostro, quum isto in titulo, quo memorata verba profert, legem Corneliam exponit: immo ad illam iis respicit verbis ideoque formulam: *et si non dolo faciant ex eadem mutuatur?* Quum neque in lege Cornelia; neque aliis in legibus *hominis* notio tam arctis circumscripta est limitibus, vt masculum saltim denotaret 15) haud existimandum est, PAVLLVM alio modo vocabulo hoc esse usum; his autem accedit, quod CAIVS 16) clare tradat: *hominis adpellatione tam feminam, quam masculum contineri.* Concludit quidem IACOBVS CUIACIVS 17) ex eo, quod verba haec desumpta sunt ex *commentario* eius in *leges Iuliam et Papiam Popaeam*, ante has leges verbum *hominis* solum maribus fuisse proprium et postea latioris eius extitisse potestatem; verum tamen mirandum est, quid in mentem venerit CUIACIO, quum CAIVS ex lege illa rationem modo indicatam haud deriuat, et si quoque recte se habeant, quae de vno illius legis capite eiusue verbis conicit IO. GOTTL. HEINECCIUS 18), ex eo tamen haud liquet,

15) Loca, quibus in iure vocabulum *hominis* occurrit, sedulo collegit BARNAB. BRISCI. *libr. VIII. de verbor. significatione*, voc. homo. p. 549. ed. HEINECCII FREDERVS quidem *loc. memorat.* prouocat, vt monstrat, iurisconsultos nonnunquam sub homine saltim masculum intellexisse ad verba PAVLLI proxime antecedentia, quibus de castratione loquitur hominis; verum tamen ex eo id haud

colligendum, etsi ea, quae ibi exponit, de maribus saltim valerent. Quum hoc cuilibet statim perspicuum esse deberet: non opus PAVLLO fuit, vt recederet a verbis legis, quam explicaret, seque iam saltim de masculino hominum genere loqui, notaret.

16) L. 152. D. de V. S.

17) *loc. memorat.*

18) *comm. ad leg. Iul. et Papiam Popaeam libr. III. cap. v. p. 395.*

quet, Augustum primum sub hominibus feminas quoque complexum fuisse, quum caueret: *Si quicumque hominum heredes legatariusve viuo testatore post testamentum conditum decedat conditiue deficiat relictum in causa caduci esto et populo quasi caducum defertor.* Haud ponderauit porro CVAICIVS, non legis Corneliae; sed PAVLLI potius esse verba, ex quibus demonstrare velit, a hominum consorrio feminas esse exclusas huncque diu post CAIVM floruisse et licet libens concedam, non solum apud PAVTVM 19); sed etiam apud LACTANTIVM 20) hominem speciatim sumi pro masculino: idem tamen haud censendum est de iurisconsultis, qui in definiendis veris verborum notionibus multum temporis consumserunt.

III.

Ex his quum abunde, vti arbitror, patet, falli eos, qui PAVLLVM ideo hominem opponere mulieri putant, quod sub eo marem intelligat: multo probabilius est, eum potius *hominis* vocabulo vti, vt, quod de homine hoc loco tradat, ad vtrumque referendum esse sexum, monstrat, atque eo maiori iure statuere id possumus, quum necessitas, vbi hoc existimemus, nobis non est imposta coniiciendi, iurisconsultum a genuina ac vera notione vocabuli huius recessisse hocque obseruante MARCELLO 21) numquam praesumendum est: per id simul sententiam amplector, quae summis viris, supra a me memoratis, placuit neque ab illa aliquantulum deflectere debeo siue cum vna eorum cohorte, PAVLLVM ad vtrumque hominum genus eam ob causam respicere putem, quod ipsi hoc loco de foetu sit sermo, matris in visceribus latente; siue cum alte-

19) *Cistel. act. III. scen. 2.*
20) *libr. II. cap. 2.*

21) *L. 69. D. de leg. 3.*

altera hoc ideo fieri arbitremur, quod abortionis poculum solum feminis; amatorium autem maribus aequè ac feminis dari possit.

V.

INTER iurisconsultos, qui PAVLLVM hoc loco foetus, nondum in lucem editi, rationem habuisse censent, inprimis nominandus est MARQVARDVS FREHERVS 22) ac iam dudum idem existimaui 23). Nec nego, coniecturam hanc probabilitate sua sese adhuc mihi commendare, quum antequam partus in lucem emittatur, illius genus nobis incognitum sit et quidem constet, eum hominum in censum cadere; ad quodnam autem eorum genus sit referendum, haud definiiri queat. Memoratu itaque dignum est, quod IUVENALIS 24) iam eandem ob causam eum *hominis* saltem nomine designet, dum canit:

*Tantum artes huius, tantum medicamina possunt,
Quae steriles facit atque hominis in ventre necandos
Conducit — —*

et his accedit alia causâ, ob quam explicatio haec similitudinem veri consequi semper mihi sit visa. Quum secundum ea, quae de effectibus philtorum veteres tradiderunt, furor ex iis quidem; non facile tamen mors oriri posset 25), idem quoque PAVLLVM censuisse, coniiciunt MARQVARDVS FREHERVS 26) ac CAROL. HANNIBAL. FABROTTVS 27); ubi autem

22) *libr. I. verisimilium, cap. 17.*
rom. I. thesaur. iuris Romani Ottomiani, p. 783.

23) *introductione in controuersias iuris, sect. I. cap. I. §. I. p. 18.*

24) *libr. II. Sat. VI. p. 594. seqq.*

25) OVIDIVS, *libr. II. de arte*

amandi, §. 115. et libr. II. amor. eleg. XIII. §. 36. PLINIUS, libr. XXV. cap. 3. SVETONIVS, vit. Caligulae, cap. 60. ac IOSEPHVS, libr. XVIII. antiquitatum, cap. 2.

26) *loc. laudato.*

27) *loc. memorat.*

tem hac in re ipsis adfentiamus, folummodo iurifconfultum ad abortionis poculum respexiffe, ftatuere oportet. Si hoc certum eft atque expeditum: non potuit fieri; quin ipfi folum de muliere et eius foetu fit fermo, cuius vitæ infidiae in primis ftui folent per abortum; nemo tamen exiftimare debet, PAVLLVM foetibus quibusdam animam; antequam in lucem prodierint, tribuiffe ac difcrimen, quod inter foetus exiftit animatos ac inanimatos, agnouiffe, vbi hominum nomine eos defignauerit. Quum poena relegationis in infulam; nifi abortus reuera efferet procuratus, non cogitari poteft: merito conlicere licet, PAVLLVM plane alio de cafu vltimis loqui verbis ac fupponere, abortum haud fuiiffe fequutum ac partum potius viuum ac perfectum in lucem editum; eum tamen haud multo poft deceffiffe eiuſue mortis cauſam poſitam fuiſſe in poculo, quod matri ipſus effer datum, quum adhuc eius in viſceribus lateret. Secundum loquendi formulam, iurifconfultis vſitatam, nemo, niſi inter viuos fuerit niſque eximeretur, perire poterat 28) nullumque in iure exſtat efferatum, in quo *foetus periſſe* dicatur. Iam CICERONIS 29) aetate iurifconfulti ita ſubtiliter ſunt philoſophari, vt negarent, filium mori poſſe, qui non erat natus. PAVLLVS ipſe haud obſcure ſignificat, raro id, de quo iam loquatur, contingere eumque in finem eius in regula ipſi, quam format, non meminit; ſed id ſaltim tanquam exceptionem addit; neque credendum eſt, PAVLLVM immemorem fuiſſe praecepti illius iurifconfultorum, quod ſpes animantis ſaltim interimatur, vbi partus viuus haud naſcatur.

VI.

28) BRISSON, de verb. ſign. 18. tom. I. orat. part. II. p. 533. libr. XIII p. 1038.

ed. 10. GEORG. GRAEVI.

29) orat. pro A. Caccina cap.

§. VI.

NEQUE vero prorsus reiicienda est coniectura ZACH. HUBERI 30) ac ANT. SCHVLTINGII 31), PAVLLVM ideo hoc loco hominem distinguere a muliere, quod duplicis quoque mentionem fecerit poculi, videlicet amatorii aequae ac abortionis eorum; ea sit ratio, ut posterius saltem mulieribus detur hisue tantum nocere queat; prioris autem usus tam in masculis, quam in feminis obtineat. Non audeo eam probare cum laudato SCHVLTINGIO ex verborum ordine, quem PAVLLVM servasse sibi persuadet: *quod si ex hoc homo; aut mulieri perierit, summo supplicio adficiuntur.* Dubium adhuc esse, utrum hominem proposuerit mulieri; an mulierem homini, non negari potest, quum TRIBONIANVS verba haec ita, uti iam supra monui, exhibet, ut mulier homini praecedat et IAC. CUIACIVS 32) in eodem ordine verba haec profert. Favere quoque ille potius videtur memoratae sententiae, quum etiam poculum abortionis amatorium sequatur eandemque ob causam isto argumento profus superfedeo; sed ideo, quae SCHVLTINGIVS coniicit, attentione digna arbitror, quod PAVLLVS de duobus poculis iisque, quae inter se maxime differunt, loquatur; neque id, quod ultimo loco adiicit, ad vnum eorum restringit ideoque praesumendum est, ipsius ex opinione necem oriri posse ex utriusque poculi usu. Non opus nobis est, si eius castra sequamur, ut ea supponamus de morte partus vix nati, quae paulo ante tradidimus; nec obstat, solum furorem ordinarie metuendum esse

30) *diff. libr. III. diff. VII.*
P. 571.

31) in editione IVL. PAVLLI
ab ipso procurata, p. 177.

22) Haud praetereundum est,
fragmenta PAVLLI, quae nostris

in manibus exstant, ab Aniano in
primis mutilata esse, uti not. ad
ECKHARDI *hermeneut. iuris, libr.*
I. cap. VI. p. 405. copiosius ex-
posui.

esse in eo, qui philtro vteretur. PLINIVS 33) nobis exemplum triste mortis adfert, quam Lucullus sibi consciverat, quum ipsi eiusmodi poculum esset datum, neque PAVLLO vbi, monet, nonnunquam fieri posse, vt, qui illud bibat, pereat, in mentem venit, ei repugnare, quod alioquin de effectu illius tradunt veteres.

VII.

HAEC quum ita sese habeant: fallitur sine dubio IO. IAC. WISSENBACHIVS 34), vbi hoc ex loco documentum capere velit discriminis inter foetum animatum atque inanimatum ideoque extra omnem dubitationem est positum, Romanis nullo modo illud fuisse cognitum fontemque, ex quo hausit CAROLVS, alibi a me esse quaerendum; verum enimvero scriptionis angustia haud permittit, vt labore hoc iam fungar. Differo eum potius aliud in tempus atque nuncio actum illum solemnem, quo

PRAENOBILISSIMVS AC DOCTISSIMVS
CANDIDATVS

PAVL. LVDOV. FERDINANDVS EBER

viam sibi parabit ad summos honores ipsi ab illustri iuriscultorum ordine decretos.

vt constet, quem cursum industria illius laudabilisque profiendi cupiditas a prima ipsius tenuerit adolescentia, verba, quibus illum nobis descripsit, exhibeo:

Iena

33) *libr. xxv. hist. nat. cap. 3.* 34) *loc. laudato.*

*Iena oruundus primam vitae diem vidi XII. Calend.
 Ian. Anno MDCCLII. Patrem veneror CHRISTO-
 PHORVM LVDOVICVM EBER, Serenissimo Prin-
 cipi de Thurn et Taxis a consiliis aulicis, nec non rei ve-
 redariae Caesareo-Imperialis hic loci directorem, ma-
 trem vero PAVLINAM REGINAM SOPHIAM, filiam
 beati BVRGEMEISTER DE DEIZISAV, qui Serenissimo
 Duci Saxo-Vinariensi aulae et regiminis a consiliis fuit.
 Optimi hi parentes me puerum iis artibus, quibus imbui solet
 tenera aetas, domi instituendum curarunt. Cum vero ex
 pueris excessissem, publicis ludis me destinarunt, ita, vt
 cum Ienae Celeberrimo BLASCHIO, doctissimoque
 HOIERO uterer doctoribus, tum etiam in illustri, quod
 Vinariae est, Gymnasio, clarissimo NOLDENIO ac b.
 FRICKIO operam darem. Quibus quidem omnibus pro
 singulari studio et assiduitate, pro eo ac debeo maximas
 gratias ago, habeoque. Ex illorum igitur scholis egres-
 sus, cum iam puer a Perillustri DARIESIO, tunc tem-
 poris Prorectore Magnifico, civium academicorum nu-
 mero esset adscriptus, MDCCLXIX. factus sum acade-
 micae disciplinae alumnus. Et primis quidem temporibus,
 vt instructus satis et rite paratus ad ea litterarum studia
 accederem, quibus vita mea proprie erat dicata, b. 10.
 ERDM. SCHMIDII de vniuersali, quam vocant, histo-
 ria, de rebus per Imperium Romano-germanum gestis;
 nec non de statistica sermonibus interfui, audiui Ill.
 SVCCOVIVM de Matthesi pura praecipientem, et Excell.*

MULLERO duce rerum per Imperium gestarum seriem retractavi. Si autem, quorum opera in addiscendis doctrinis philosophicis usus sum, Amplissimus VLRICVS et Celeberrimus MAIERVS fuerunt, quorum ille dialecticam; hic, qui nunc Tubingae docet, ius naturale me docuit. His denique adjungendus est Celeb. BLASCHIVS, qui, quemadmodum olim fuerat scholasticae vitae meae moderator, ita nunc styli magistrum mihi se praebuit. Jam vero cum ultra annum in borum, quos semper honestatis ac dignitatis causa nomino, doctorum disciplina permansissem, eorum scholas visere institui, qui iuris prudentiam profitebantur. Iuris igitur historiam Ill. WALCHIVM exponentem audiui, quem etiam in Iure Germanico praeceptorem habui fidelissimum. Institutionibus autem addiscendis auctore Ill. IO. LVD. SCHMIDIO vacavi. Pandectarum doctrinam Perill. HELPFELDIVS et Excell. OELZIVS tradiderunt, eundemque Perill. HELPFELDIVM in Ius Criminale commentantem audiui. Transactis interim tribus academicae vitae annis, in Liuoniam me contuli atque Curlandiam. Ibi septem ferme annis peractis, atque institutioni generosorum quorundam adolescentium insumtis ante hos duos annos in patriam sum reuersus. Ab hoc inde tempore eam, ex qua excefferam, vitae rationem de nouo ingressus, pristina studia hucusque recolui. Quare iterum Perill. HELPFELDII de Iure Criminale et Feudali sermonibus interfui, Ill. IO. LVD. SCHMIDIV^M

de

de Iure Germanico exponentem audiui. *Controversias autem quae circa leges obtineant et agitentur, notas mihi reddidit Ill. WALCHIVS, qui et ipse ac Excell. OELZIVS artem ex actis referendi me docuit, cujus etiam in addiscendo usu forensi diligentiam, et indefessum studium sum expertus. Ad Pandectarum autem et Iuris Canonici doctrinam Excell. REICHARDVS me instituit. Inter hos nominandus etiam Excell. SCHEIDEMANTELIVS, cujus in disciplinam me contuli, cum in Ius Publicum Germanicum, et rem statisticam commentaretur. Iam quoque in Physicis atque Cameralibus disciplinis Ill. SVCCOVIO instituendum me tradidi. Ingratus autem maxime videri et jure reprehendendus, si in commemorandis beneficiis, quae summi illi atque in aeternum colendi praeceptores, quorum doctrina et institutione usus sum, in me contulerunt, tacitus praetirem, nec summa laude hoc loco extollerem maximam et plane singularem benevolentiam ac voluntatem Ill. WALCHII, et Excell. REICHARDI, quorum quidem ille, ut taceam reliqua ejus de me merita, non sine maximo emolumento in numerum eorum me recepit, qui sub ipsius auspiciis disputandi arte exercitantur, nec non benigna voluntate effecit, ut a Februario mense anni MDCCCLXXX societatis Latinae collega salutarer: hic vero auctor fuit suavorque, ut iudicio, cui ipse praestitit academico, per anni prope tempus interesset. Quam et ipsam rem vberimam mihi utilitatem attulisse, ingenua atque gratissima mente profiteor.*

TAN-

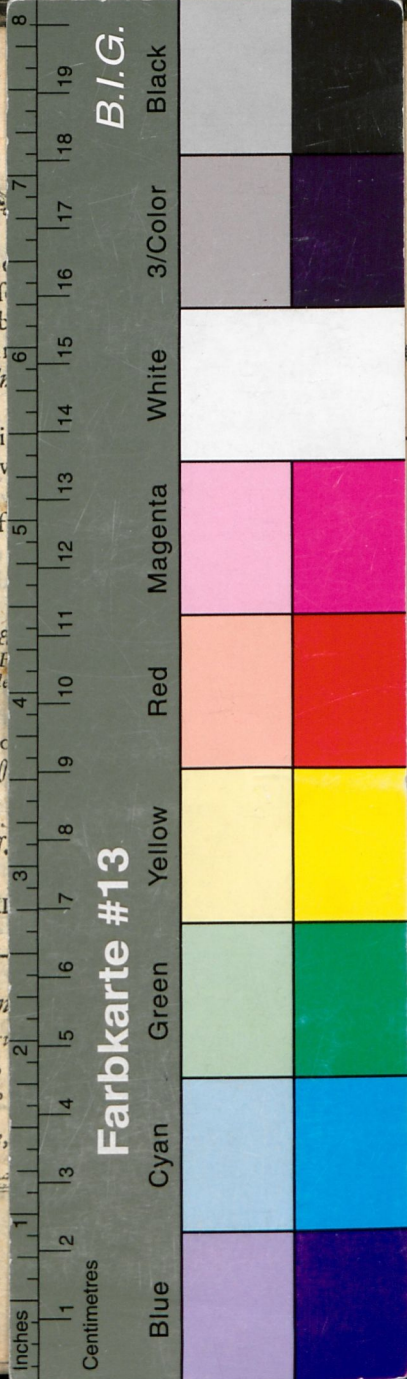
TANTA quum fuit sollertia, qua humanissimus EB-
 RVS iurisprudentiae operam dedit, non solum ante;
 quam iter in exteras susciperet regiones; verum etiam post
 felicem ad patrios lares reditum: non potuit fieri; quin
 nostro ordini magnam de se moueret expectationem, quum
 illum adiret seque ad consequendam doctoris dignitatem
 examinibus subiiceret. Ita illam sustinuit, vt illustri or-
 dini omni modo satisfaceret scientiaeque, quam sibi acqui-
 sivit, praeclara exhiberet documenta; crastinus vero dies
 certamini sollempni est destinatus, quo dissertationem
 suam inauguralem de *probatione essentis legi Anastasia-
 nae repugnantis*, sine praeside, defendet. Quum ipsi ex
 progressionibus, quas in legitimis disciplinis fecit ac
 singulari, quod habet, in disputando ingenii acumine fortu-
 natum huius conflictus merito auguror euentum animoque
 praeuideo laudem, quam ex illo est reportaturus: eo maiori
 iure magnificum academiae prorectorem, magnificum pro-
 rectorem designatum, illustrissimum comitem, patres con-
 scriptos venerandos, hospites omnium ordinum honora-
 tissimos generosissimosque ac nobilissimos commilitones,
 meo meique ordinis nomine rogo ac contendo, vt prae-
 sentia sua actum hunc sollempnem benigne cohonestare
 velint. P. P. d. xii. ian. ann. post reparatam salutem

CIDCCCCLXXXI.

Jna, Diss., 1778-84
X 230 94 55

B.I.G.

Farbkarte #13

1281, 2
~~498~~
g

DISQUISITIO TERTIA
DE
GENVINO FONTE
DISTINCTIONIS INTER
OETVM ANIMATVM ET INANIMATVM
IN NEMESI CAROLINA ART. CXXXIII.

PROGRAMMA
QVO
PRAENOBILISSIMI AC DOCTISSIMI
CANDIDATI
AVL. LVDOV. FERDIN. EBER
IENENSIS
DISPVTATIONEM INAUGVRALEM
DE
PROBATIONE CESSIONIS LEGI
ANASTASIANAE REPVGNANTIS
D. XIII. IAN. CIOICCLXXXI.
INSTITVENDAM
INDICIT
CAROL. FRIDER. WALCHIVS, D.
ORD. IVRISCONS. H. T. PRODECANVS.

I E N A E
EX OFFICINA STRAVSSII,

